

Naša št.: PP3/8245/1-20
Vaša št.: **0073-11/2020**
Datum: 28. september 2020

Pošta Slovenije d.o.o.
Pomočnik posloводства
Slomškov trg 10
2500 MARIBOR
T: (02) 449 2000
E: info@posta.si
www.posta.si

**Agencija za komunikacijska omrežja in
storitve RS**
Stegne 7
1000 LJUBLJANA

Poslano na e-naslov: info.box@akos-rs.si

Zadeva: Pripombe, predlogi in dopolnitve Pošte Slovenije d. o. o. na predlog Splošnega akta o kakovosti izvajanja univerzalne poštne storitve

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (v nadaljevanju: Agencija) je 28. 8. 2020 z objavo na spletni strani povabila zainteresirano javnost, da do vključno 28. 9. 2020 posreduje pripombe, predloge ali dopolnitve k predlogu novega Splošnega akta o kakovosti izvajanja univerzalne poštne storitve, s katerim agencija določa kriterije za zagotavljanje kakovosti univerzalne poštne storitve.

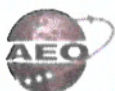
V skladu z navedenim pozivom Pošta Slovenije d. o. o. (v nadaljevanju: Pošta) podaja pripombe, predloge in dopolnitve na predlog Splošnega akta o kakovosti izvajanja univerzalne poštne storitve (v nadaljevanju: splošni akt).

1. Splošno

Agencija uvodoma pojasnjuje, da »predlaga spremembe, ki vključujejo postopno prilagajanje predpisane kakovosti spremenjenim razmeram na nacionalnem in evropskem trgu poštne storitve, in sicer zlasti z izboljšanjem dostopnosti univerzalne poštne storitve za uporabnike, ki imajo do najbližje pošte ali pogodbene pošte več kot 4,5 kilometra zračne razdalje, ter z uvajanjem dveh kakovosti prenosa pošiljk korespondence. Agencija želi s predlogom splošnega akta zagotoviti tudi večjo predvidljivost regulatornega okvirja glede predpisane gostote poštne nabiralnikov«.

Pripomba Pošte:

Pošta uvodoma poudarja, da ker je splošni akt podzakonski predpis, mora imeti ustrezno zakonsko podlago, torej podlago v Zakonu o poštne storitvah (Uradni list RS, št. 51/09, 77/10, 40/14 – ZIN-B in 81/15, v nadaljnjem besedilu: ZPSto-2), kar je (najmanj) odraz načela zakonitosti. Zadevni splošni akt namreč Agencija izda na podlagi posebnega, izrecnega pooblastila, ki ga opredeljuje šesti odstavek 3. člena ZPSto-2. Na podlagi tega zakonskega pooblastila Agencija s splošnim aktom predpiše kakovost izvajanja univerzalne storitve in zagotovi tudi neodvisen nadzor nad izvajanjem njene kakovosti najmanj enkrat letno. Način, kako Agencija lahko predpiše kakovost izvajanja univerzalne storitve, mora v prvi vrsti temeljiti na zakonu. To ne pomeni samo, da Agenciji ZPSto-2 izrecno nalaga izdajo zadevnega splošnega akta in da ta ne sme biti v nasprotju z ZPSto-2, ampak mora splošni akt tudi vsebinsko ostajati znotraj okvirjev in načel, ki jih določa ZPSto-2. Kakovost izvajanja univerzalne storitve je opredeljena na ravni zakona v ZPSto-2. Iz navedenih razlogov mora

podzakonsko urejanje s splošnim aktom tudi temeljiti na regulatorni predvidljivosti. Regulatorno predvidljivost pa je mogoče zagotoviti zgolj, če predhodno obstaja ustrezna politika oz. strategija, ki določa jasne cilje in vključuje vidike vseh deležnikov, predvsem pa je osnova za presojo posledic predpisov, ter naknadnega vrednotenja. Presoja posledic bi zato morala biti sestavni del postopka v fazi priprave predpisa, izhajati pa bi morala iz poročila o rezultatih predhodnega izvajanja določenega predpisa ali predpisov.

S tega vidika sočasno z objavo predloga sprememb splošnega akta pogrešamo analizo stanja z opiranjem na dejstva in argumente, ki bi utemeljili predlagane spremembe¹. Pri tem je pomemben predvsem vidik ocene dejanskih potreb državljanov, kot tudi analiza stroškov predlaganih ukrepov ter učinka in koristi za državljane v duhu sprememb, ki so se zgodile v desetih letih, odkar je bil splošni akt prvič objavljen.

Pošta meni, da je zelo tvegano, predvsem pa za sektorskega regulatorja nenavadno, da objavi predlog sprememb ključnega splošnega akta, ki ureja elemente univerzalne poštne storitve, ne da bi ob tem predložil in se skliceval na konkretne argumente in izračune, zakaj določene spremembe predlaga. Prav tako bi moral predstaviti želene učinke za prebivalce in konkretne merljive cilje, ki jim sledi in jih želi doseči. Ob tem bi moral analizirati tudi učinke predlaganih sprememb na izvajalca univerzalne storitve.

Običajna praksa v državah EU je, da regulator ali pristojno ministrstvo pred predlogi sprememb splošnih aktov izvede analizo ter jo tudi javno objavi.² Analiza trga poštne storitve v Republiki Sloveniji za leto 2018, ki jo je Agencija objavila na spletni strani maja 2020, ne more biti osnova za takšne odločitve, saj izsledki te analize nakazujejo trende, ki zmanjšujejo pomen univerzalne poštne storitve za življenje državljanov, nekateri rezultati ankete pa so izrazito subjektivne narave in ne odražajo dejanskega stanja in potreb prebivalcev (npr. podatek o številu pisem na prebivalca).

2. Pripombe k posameznim členom

K 2. členu

- Predlagamo, da se **druga točka prvega odstavka** dopolni tako, da se glasi:
»2. Dan oddaje (D+n) je dan od ponedeljka do petka, ko je bila pošiljka oddana na določeni točki dostopa do poštnega omrežja, če se je to zgodilo pred zadnjim časom za sprejem poštne pošiljke na tej točki dostopa na ta dan. Če je bila poštna pošiljka oddana kasneje, se za dan oddaje šteje naslednji dan, ko je mogoč sprejem poštne pošiljke na tej točki dostopa«.

Utemeljitev:

Pošta zagotavlja univerzalno poštne storitve vsem uporabnikom poštne storitve najmanj en sprejem in eno dostavo dnevno na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe pet delovnih dni tedensko. Tedenska pogostost sprejema in dostave se ob povečanju števila dela prostih dni v posameznem tednu sorazmerno zmanjša.

V skladu z mednarodnim standardom pomeni oznaka »D« dan oddaje pošiljke, medtem ko je »n« število dni prenosa.

K 3. členu

- Predlagamo, da se **prva alineja** dopolni tako, da se glasi:

¹ Pošta je Agenciji poslala Analizo možnosti zmanjšanja bremena univerzalne poštne storitve v Republiki Sloveniji (januar 2019), v kateri je povzela prakse regulatorjev in izvajalcev univerzalne poštne storitve v Evropi.

² Glej: <https://www.copenhageneconomics.com/dyn/resources/Publication/publicationPDF/0/420/1515667878/effects-of-changing-the-iso-in-norway-final-report-sladdet-versjon.pdf> - Norveško pristojno ministrstvo je pred spremembo kakovosti univerzalne storitve naročilo izdelavo obsežne neodvisne študije.

»- najmanj pet delovnih dni tedensko najmanj en sprejem in eno dostavo poštnih pošilk dnevno na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe, pri čemer se tedenska pogostost sprejema in dostave ob povečanjem števila dela prostih dni v posameznem tednu sorazmerno zmanjša,«.

Utemeljitev:

Predlagana dopolnitev je skladna z zakonsko ureditvijo (tretji odstavek 5. člena ZPSto-2).

K 4. členu

- Predlagamo, da se **prva alineja četrtega odstavka** dopolni tako, da se glasi:
»- najmanj eno kontaktno točko, organizirano kot pošta, ali pogodbeno pošta ali premična pošta, v vsaki občini na ozemlju Republike Slovenije,«
- Predlagamo **črtanje** novo dodane **tretje, četrte in pete alineje četrtega odstavka**.

Utemeljitev:

Vsebina novo dodanih alinej bistveno razširja obveznosti izvajalca univerzalne poštne storitve v zvezi z izvajanjem univerzalne storitve, kot je ta bila predpisana s sedaj veljavnim splošnim aktom pred desetimi leti, in to ob dejstvu, da je v tem obdobju uporaba IKT doživela razmah, pomen klasične pisne korespondence pa se je bistveno zmanjšal.

Evropska praksa gre v smeri, da se v razmerah, ko regulator ali ministrstvo zmanjša obseg in/ali kakovost univerzalne storitve, npr. z zmanjšanjem frekvence dostav poštnih pošilk, ob tem sočasno poskrbi za t.i. ranljivo kategorijo državljanov, kamor se praviloma uvrščajo državljani, ki objektivno nimajo dostopa do interneta, so gibalno ovirani ali pa gre za starejše občane, običajno nad 74 let, ki niso vešči uporabe novih tehnologij³. Pri tem gre torej za natančno in ozko identificirano populacijo, kjer na strani posameznika obstaja objektivni razlog, da se mu ohranja enak ali podoben nivo univerzalne poštne storitve, ne pa za posplošeno pravilo, kjer je taka posebna kategorija prebivalcev določena na osnovi zračne razdalje od najbližje kontaktne točke. Še bolj neobičajen od tega, da se ta kategorija prebivalcev določa na osnovi posplošenega in neutemeljenega pravila, pa je predlog, da se tem prebivalcem, kakovost univerzalne storitve celo poviša. Predlog o ponovni brezplačni dostavi namreč predstavlja prav to. Navedeni predlog je v nasprotju z uveljavljeno regulatorno prakso držav EU v zadnjih letih in neupravičeno povečuje breme izvajanja univerzalne poštne storitve za izvajalca univerzalne storitve.

Predlagana določba pomeni, da bi se ca. 98.823 prebivalcem (ca. 5 %) v Republiki Sloveniji po novem omogočila ponovna brezplačna dostava poštnih pošilk. Analiza vzrokov nevročljivosti poštnih pošilk kaže, da je glavni razlog neuspelega poskusa vročitev odsotnost naslovnikov v času poskusa dostave. Glede na to, da se navadne pisemske pošiljke in nenaslovljena reklamna sporočila vlagajo v hišne predalčnike, se ta ukrep praktično nanaša na priporočena in vrednostna pisma, pakete, velike navadne pisemske pošiljke, ki jih zaradi velikosti ni mogoče vložiti v hišni predalčnik in vsa pisma, ki se vročajo po posebnih zakonih. Analiza vzrokov tudi pokaže, da je razlog odsotnosti dejstvo, da so prebivalci odsotni zaradi službe, šolanja ipd., kar pomeni, da gre v veliki večini za aktivno in mobilno prebivalstvo. Podatki kažejo, da bi morali pismonoši v ponovno brezplačno dostavi vzeti mesečno ca. 28.000 pošilk, za katere že iz dosedanjih izkušenj in vedenjskih vzorcev prebivalcev vemo, da bo tudi poskus ponovne dostave večinoma neuspešen. To pomeni, da bodo pismonoši opravljali dodatno delo, ki se bo odrazilo v stroških poslovanja, v resnici pa ne bo imelo zelenega učinka pri prebivalcih.

³ Ibidem, stran 89. V sklopu študije so med drugim identificirali max. 30.000 do 35.000 prebivalcev (ca. 0,5 %) na ruralnih območjih, za katere so ocenili, da so potencialno še odvisni od univerzalne poštne storitve, ker nimajo dostopa do alternativnih oblik komuniciranja in bi jih znižanje pogosto dostave na 2,5-x tedensko lahko poslabšalo kakovost življenja.

Ob tem je treba nujno upoštevati dostopnost teh gospodinjstev do interneta. V *prilogi* je razvidna pokritost gospodinjstev, ki so po zračni razdalji od kontakten točke oddajana več kot 4,5 km in imajo dostop do interneta. Razvidno je, da ima od 98.823 prebivalcev, ki so stalno prijavljeni na 27.517 naslovih, dostop do interneta 23.464 naslovov (85,3 %), medtem ko dostopa do interneta nima zagotovljenega le 4.053 naslovov (14,7 %).

Poleg tega pošta že sedaj v določenih utemeljenih primerih omogoča naročilo ponovne dostave pošiljke, ki pa temelji na eksplicitno izraženi volji naslovnika, ki ponovno dostavo naroči pri pristojni pošti in nato pošiljko prejeme naslednji dan v sklopu obhodnega reda pismonoše. Ker je v interesu Pošte, da je vročljivost pošiljk čim višja, imajo uporabniki od nekdaj na voljo tudi možnost storitve naslovnikovo naročilo, s katerim lahko naročijo preusmeritev pošiljke na drug naslov (kjer so dosegljivi) ali pa na eno izmed pogodbenih sprejemno-izročilnih mest Pošte, ki so na voljo pri pogodbenih partnerjih, kot sta Petrol (114 točk) in MOL (41 točk), od letošnjega leta je na voljo tudi 440 paketnikov, t.j. naprav, ki omogočajo uporabnikom prevzem paketov.

Tretja in četrta alineja, ki določata, da se »vsem prebivalcem, ki imajo do najbližje pošte ali pogodbene pošte več kot 4,5 kilometra zračne razdalje, zagotovljena brezplačna ponovna dostava nevročenih pošiljk v okviru redne dostave in da je omogočeno naročilo oddaje vseh pošiljk in plačilo poštnine za vse oddane pošiljke na domu oziroma v prostorih vsake fizične ali pravne osebe neposredno pri dostavljalcu, v okviru njegovega obhodnega reda«, odpirata celo vrsto dilem in bi njuna uveljavitev povzročila nesorazmerne dodatne stroške:

- Pošta bi morala za izvedbo te obveznosti narediti preračun zračne razdalje za vsako posamezno gospodinjstvo in ugotoviti, katero je do kontaktne točke oddaljeno več kot 4,5 km, nato pa za vse pismonoše pripraviti posebne sezname/registre teh gospodinjstev za njihov dostavni okoliš, ki jim morajo omogočati storitve sprejema vseh poštnih pošiljk v dostavi in ponovno brezplačno dostavo poštnih pošiljk. Sprememba bi povzročila tudi nerazumevanje prebivalcev, ker bi v praksi imeli primere, ko bi enemu gospodinjstvu zagotavljali ponovno dostavo, drugemu v sosednji hiši preko ceste pa ne (npr. naselje Črna vas in Lipe iz naslovne pošte 1000 Ljubljana, kjer bi npr. na naslov Črna vas 319 morali izvajati ponovno dostavo, na sosednji naslov Črna vas 50, ki se nahaja čez cesto, pa ne).
- Potrebna bi bila prilagoditev potovnikov/spravilišč za pismonoše, kjer ti zlagajo pošiljke pred odhodom v dostavo, in sicer zaradi izločitve pošiljk za ponovno dostavo po tem, ko bi se pismonoša vrnil z dostave, kar bi predstavljalo dodatno delo pismonošem, ki sedaj ne obstaja. Ker pismonoši za vsako neuspešno vročitev naslovniku pustijo obvestilo o prejeti pošiljki, na osnovi katerega je mogoče pošiljko še isti dan prevzeti tudi na pošti, bi imela uvedba obvezne ponovne dostave pošiljk velik vpliv tudi na sistem skladiščenja in sortiranja pošiljk za izročitev na pošti.
- Postopek sprejema pošiljke je povezan s plačilom storitve, za kar mora pismonoša izdati račun. Slednje velja tudi v primeru neobdavčene univerzalne storitve, če uporabnik tako želi. Vsak pismonoša mora zato imeti registrirano davčno blagajno, glede na cenike tako za pisemske kot za paketne pošiljke, ki so oblikovani po različnih masnih stopnjah, pa bi to pomenilo, da bi morali pismonoši razpolagati še s tehniko (ca. 2.200 pismonoš).
- Pojem »poštna pošiljka« je najširši pojem pošiljke, ki ga 2. člen ZPSto-2 tolmači »Poštna pošiljka je pošiljka, ki je naslovljena v končni obliki, v kakršni jo bo prenesel izvajalec poštnih storitev. Poleg pošiljk korespondence lahko take pošiljke vključujejo še na primer knjige, kataloge, časopise, periodični tisk, poštna pakete, ki vsebujejo blago s komercialno vrednostjo ali brez nje;«. V povezavi z drugim odstavkom 42. člena ZPSto-2, ki govori o vročanju poštnih pošiljk po posebnih zakonih, ki določa poseben režim vročanja takih pisanj, na osnovi predlagane tretje alineje četrtega odstavka ni nedvoumno razumljivo, ali to velja tudi za pošiljke, ki se vročajo po posebnih zakonih ali pa ne, in bi torej morale biti te pošiljke eksplicitno izvzete.

Za peto alinejo četrtega odstavka, ki določa »da je vsem prebivalcem, ki imajo do najbližje pošte ali pogodbene pošte več kot 4,5 kilometra zračne razdalje, zagotovljena dostava in oddaja poštnih pošilk dostavljavcu na vnaprej dogovorjeni lokaciji in času postanka, v okviru njegovega obhodnega reda. Lokacijo in čas postanka sporazumno določita izvajalec in uporabnik.«, ni razumljivo, ali zgolj podrobneje opredeljuje način izvajanja tretje in četrte alineje četrte točke, ali pa gre za vsebinsko samostojno določbo, ki pismonošem nalaga, da se morajo z naslovniki že v sklopu siceršnje redne dostave dogovarjati, kdaj v časovnem okvirju svojega obhodnega reda (trajanje prehojene/prevožene poti za dostavo vseh pošilk določena dne naslovnikom na pismonoševem dostavnem okolišu) bodo posameznemu naslovniku dostavili poštno pošiljko. Takšna določba je povsem neživljenjska in tudi nerealna. Pismonoševa pot je načrtovana na način, da s čim manj prehojene in prevožene poti doseže vse naslovnike, kar praviloma pomeni, da gre za zaokrožene sklenjene celote, kjer se pismonoša praviloma čim manjkrat giblje po isti cesti ipd. To nadalje pomeni, da so naslovniki z začetka poti na vrsti za dostavo v jutranjih urah, naslovniki na koncu poti pa v opoldanskih ali zgodnje popoldanskih urah. Kakršnakoli obveznost dogovarjanja o času in lokaciji sprejema/dostave z uporabniki bi pomenila, da bi se pot in čas dostave nerazumno podaljšala, zaradi česar je predlog neizvedljiv.

K vsemu zgoraj navedenemu je treba dodati, da so obveznosti izvajalca univerzalne storitve opredeljene v ZPSto-2. Peti odstavek 5. člena ZPSto-2 določa, da mora izvajalec univerzalne storitve izpolnjevati naslednje zahteve: - da ponudi storitev, ki zagotavlja upoštevanje bistvenih zahtev; - da ponudi uporabnikom v primerljivih pogojih enako storitev; - da je storitev na voljo brez kakršnekoli oblike diskriminacije, zlasti brez diskriminacije zaradi političnih, verskih ali ideoloških pomislekov; - da storitev ni prekinjena ali ustavljena, razen zaradi višje sile; - da se storitev izvaja v skladu s tehničnim, gospodarskim in družbenim okoljem in potrebami uporabnikov. Vsebina novo dodanih alinej pa očitno presega zakonski okvir obveznosti, tako da je v tem delu predlog splošnega akta nezakonit, saj je torej brez zakonske podlage. To veja tudi glede uporabe pojma »poštna pošiljka«, ki je širši od pojma pošiljke iz nabora univerzalne poštne storitve (prim. 16. točko 2. člena ZPSto-2), pri čemer pa se splošni akt lahko nanaša samo na izvajanje univerzalne poštne storitve. Poleg tega, kot uvodoma navedeno, že obstoječa ureditev v celoti zadostuje bistvenim zahtevam univerzalne poštne storitve ter temu, da se storitev izvaja v skladu s tehničnim, gospodarskim in družbenim okoljem in potrebami uporabnikov (prva in peta alineja 5. člena ZPSto-2).

- Predlagamo črtanje **zadnjega stavka v petem odstavku**.

Utemeljitev:

Kontaktne točke so lahko organizirane kot pošte in pogodbene pošte ali kot druga oblika kontaktne točke, kamor je umeščena tudi premična pošta, ki mora izpolnjevati pogoje iz drugega odstavka 4. člena. V primeru izpolnjevanja pogojev iz drugega in petega odstavka 4. člena se mora premična pošta šteti v predpisano gostoto omrežja.

V skladu s predlogom in utemeljitvijo brisanja novo predlagane tretje, četrte in pete alineje četrtega odstavka 4. člena, pomeni brisanje zadnjega stavka v petem odstavku 4. člena le ustrezno usklajitev besedila.

K 7. členu

- Predlagamo, da se **tretji odstavek** spremeni tako, da se glasi:
»3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo biti kontaktne točke, organizirane kot pošte ali pogodbene pošte, odprte vsaj dve zaporedni uri vsak delovni dan, od tega vsaj enkrat na teden v popoldanskem času po 16.00 15.00 uri. Vse druge oblike kontaktnih točk za neposredno delo z uporabniki poštne storitve morajo biti odprte vsak delovni dan nepretrgoma najmanj eno uro, ki jo od tega vsaj enkrat na teden v popoldanskem času po 16.00 uri. Premična oblika

kontaktne točke mora imeti vsak delovni dan vsaj enourni postanek, ki ga v okviru obhodnega časa premične pošte sporazumno določita izvajalec univerzalne storitve in lokalna skupnost.«

Utemeljitev:

V državah EU se je glede določanja delovnega časa kontaktnih točk izoblikovala različna praksa, in sicer od primerov, kjer je minimalno trajanje delovnega časa določeno na nivoju tedna in je odvisno od velikosti kraja (število prebivalcev) ali pa o tem posebnih določb sploh ni, ker je odločanje o delovnih časih v celoti prepuščeno izvajalcu univerzalne poštne storitve.

Splošni akt je od leta 2010 pa do spremembe leta 2017 določal, da morata biti pošta in pogodbeni postanek vsaj dve zaporedni uri vsak delovni dan, od tega vsaj enkrat na teden v popoldanskem po 15.00 uri. Gre za precej nenavadno in neživiljenjsko merilo, ki po eni strani postavlja izredno nizek standard (2 uri dnevno ne glede na to, v kako velikem kraju se kontaktna točka nahaja), pod drugi strani pa istočasno nalaga obveznost poslovanja vseh kontaktnih točk v popoldanskem času med 15. in 17. uro oz. trenutno med 16. in 18. uro. Razumljivo je, da se Pošta pri določanju delovnih časov opira predvsem na merljive podatke o obsegu opravljenih storitev in frekvenci obiska uporabnikov, saj je v njenem interesu, da določi optimalni delovni čas kontaktnih točk glede na dejanske potrebe v posameznem okolju. Pri tem sledi večini, kajti neizogibno je, da se v vsakem okolju nahajajo posamezni uporabniki, ki jim postavljen delovni čas glede na njihove preference ne ustreza. V praksi to pomeni, da Pošta z delovnimi časi močno presega predpisani minimum, ker za to obstajajo objektivne potrebe v okolju. Zato je nerazumno, da se ji istočasno nalaga obvezno zagotavljanje delovnega časa 2 urni dnevno med 16. in 18. uro, ker za to na vseh kontaktnih točkah ni objektivnih potreb, kjer pa te so, so delovni časi tudi temu ustrezno daljši. V manjših krajih z nizkim številom prebivalcev, kjer je tudi obisk kontaktne točke skromen, je vztrajanje na odpiralnem času predvsem med 17. in 18. uro nesmiselno. Analiza delovnih časov pošt in pogodbenih pošt je namreč pokazala, da 16 % pošt med 17. in 18. uro sploh ne beleži obiska strank, samo pri pogodbenih poštah jih 50 % v tem časovnem oknu nima nobene stranke, sledi 32 % pogodbenih pošt, ki pa ima med 17. in 18. uro do 2 stranki. Zaradi takšnih situacij bi bilo upravičeno in edino smiselno, da se delovni čas teh pošt skrajša do npr. 17. ure, kar pa spričo takšne določbe v splošnem aktu sedaj ni mogoče. V skladu z navedenim predlagamo, da se 16. ura vrne na 15. uro, kot je to veljalo v splošnem aktu do leta 2017.

Trenutno je premičnih pošt 26 in analiza poslovanja kaže, da je obisk strank v času postanka premične pošte izjemno skromen ali pa se prebivalci te možnosti sploh ne poslužujejo, pri čemer popoldanski postanek glede tega ne predstavlja nobene izjeme. Iz tega izhaja, da ne obstaja posebna potreba in utemeljitev po vztrajanju na poštankih premičnih pošt v popoldanskem času, saj gre z vidika opravljanja storitev praktično za mrtev čas. Veliko primerneje je, da se o kraju in času postanka premične pošte znotraj obhodnega časa premične pošte dogovorita Pošta kot izvajalka univerzalne storitve in lokalna skupnost. Poleg tega lahko naslovniki pošiljke, ki jim niso bile uspešno vročene v času dostave ali postanka premične pošte, le-te povzamejo na pristojni pošti ali pogodbeni pošti.

K 8. členu

- Predlagamo ***črtanje drugega odstavka.***

Utemeljitev:

Določba, da mora izvajalec univerzalne poštne storitve enkrat letno izdelati in Agenciji najkasneje do 31. 12. v tekočem letu posredovati načrt letnega vzdrževanja poštnega omrežja za naslednje koledarsko leto, pri čemer mora načrt vzdrževanja vsebovati vse predvidene spremembe, ki se nanašajo na izvajanje univerzalne poštne storitve, ter obrazložene in utemeljene razloge za te spremembe, se je do sedaj v praksi izkazala brez dejanske uporabne vrednosti. Pošta realizacijo načrtov za preteklo leto kot tudi načrt za prihodnje leto objavlja v sklopu splošnih javno dostopnih informacij in vsakoletnega poslovnega poročila na svoji spletni strani, kar je vse dostopno Agenciji.

Posledično naložitev tovrstne obveznosti ni potrebna in tudi ni kot taka predpisana v ZPSto-2. Agencija sicer na podlagi tretjega odstavka 6. člena zagotovi tudi neodvisen nadzor nad izvajanjem kakovosti univerzalne poštne storitve najmanj enkrat letno, vendar pa to ne pomeni, da je zakonsko predpisano, da bi morala Pošta Agenciji posredovati načrt letnega vzdrževanja poštnega omrežja in to za vnaprej, ob tem, ko te podatke Pošta tudi javno objavlja, kot pojasnjeno. Dodatna obveznost predložitve načrta vzdrževanja je torej nesorazmerna in brez podlage v zakonu.

Z vidika skrbi in formalne zaveze izvajalca univerzalne storitve, torej Pošte, da je dolžna vzdrževati in posodablјati omrežje in kapacitete za izvajanje univerzalne storitve je že vsebinsko ustrezno zapisano v prvem odstavku 8. člena.

K 9. členu

- Predlagamo spremembo **drugega odstavka** (merila za nameščanje poštnih nabiralnikov), tako da se glasi:
»Poštni nabiralniki se nameščajo v naseljih, ki imajo vsaj 600 prebivalcev, in sicer:
 - *od 600 do 1.000 prebivalcev v naselju en poštni nabiralnik;*
 - *od 1.001 do 5.000 prebivalcev v naselju en poštni nabiralnik/1.000 prebivalcev;*
 - *nad 5.001 prebivalcev v naselju en poštni nabiralnik/1.500 prebivalcev, vendar ne manj kot pet poštnih nabiralnikov v naselju.«*

Utemeljitev:

Agencija predlaga spremembo vseh meril določanja namestitve poštnih nabiralnikov, kar bistveno posega v sedanji sistem nameščanja poštnih nabiralnikov izvajalca univerzalne poštne storitve. Navedeno bi od Pošte zahtevalo splošno preverbo ustreznosti nameščenih nabiralnikov na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Pošta meni, da predlagana merila niso logična oz. primerna.

Pri tem dodajamo, da je verjetno napaka pri predlogu meril v šesti alineji, saj bi moralo biti skladno s predlogom npr. v Velenju (ca. 24 tisoč prebivalcev) 13 poštnih nabiralnikov, v manjšem Kopru (ca. 24 tisoč prebivalcev) pa kar 30.

Glede na trend naglega upadanja klasične pisne korespondence so poštni nabiralniki praviloma vse bolj prazni, kar Pošta ugotavlja z občasnimi štetji. Zato predlagamo, da se spodnja meja za namestitev nabiralnika določi v naselju, ki ima vsaj 600 prebivalcev. Prav tako se naj zmanjša potrebno število poštnih nabiralnikov v posameznih naseljih, predvsem pa se naj merila zapišejo na preglednejši način.

Na osnovi podatkov statističnega urada ugotavljamo, da ima zgolj 37 naselij 5.000 prebivalcev, samo dve pa nad 50.000 prebivalcev (Maribor in Ljubljana). Pošta zato predlaga, da se merila, ki se po predlogu Agencije nanašajo na 9 kategorij, prilagodijo in zmanjšajo na npr. 3 kategorije.

Tabela 1: Pregled naselij po številu prebivalcev (skupine)

Velikostni razredi naselij po številu prebivalcev	Naselja		Prebivalstvo	
	število	%	število	%
Skupaj	6.035	100,0	2.080.908	100,0
0	57	0,9	0	0,0
1–24	743	12,3	10.093	0,5

25–49	870	14,4	32.345	1,6
50–99	1.262	20,9	91.715	4,4
100–199	1.424	23,6	201.117	9,7
200–499	1.101	18,2	333.574	16,0
500–999	351	5,8	239.306	11,5
1.000–4.999	190	3,1	377.283	18,1
5.000–9.999	21	0,3	146.588	7,0
10.000–49.999	14	0,2	268.765	12,9
50.000 +	2	0,0	380.122	18,3

Na podlagi preračuna potrebnega števila nabiralnikov je prikazana tudi nelogičnost namestitve števila poštne nabiralnikov glede na predlagana merila, pri čemer smo predpostavili, da je v šesti alineji pravilen podatek o številu nabiralnikov na prebivalca 1.000 in ne 1.800.

Tabela 2: Preračun potrebnega števila nabiralnikov (skupine)

Prebivalci		nabiralnik/število prebivalcev	minimalno število nabiralnikov	maksimalno število nabiralnikov	Razlika med razredi
od	do				
400	800		1		
801	5000	800	1	6	
5001	10000	900	6	11	-1
10001	15000	1000	10	15	4
15001	24500	800	19	31	-6
24501	30000	1000	25	30	-5
30001	75000	1200	25	63	-5
75001	250000	1300	58	192	-25
250001		1500	167		

- Predlagamo, da se v **prehodnih in končnih določbah** doda stavek:
»Poštni nabiralniki se v skladu s kriteriji iz drugega odstavka 9. člena ne namestijo v naseljih, kjer je bil poštne nabiralnik na osnovi tretjega odstavka 9. člena v preteklosti odstranjen.«

Utemeljitev:

V določenih naseljih, v katerih so glede na število prebivalcev izpolnjeni pogoji za namestitev nabiralnika tako po starih kot tudi novo predlaganih merilih, je Pošta poštne nabiralnike v preteklosti odstranila v skladu s tretjim odstavkom 9. člena na osnovi dveh 14-dnevnih štetij in ugotovitve, da je v njem povprečno manj kot 10 pošilk.

Brez ustrezne prehodne določbe, ki bi posebej urejala te primere, bi se Pošta znašla v situaciji, ko bi morala ponovno namestiti poštne nabiralnike na lokacijah, kjer jih je v preteklosti zaradi preskromne uporabe odstranila. Naslednji korak bi bila izvedba ponovnega štetja in ponovne odstranitve. Takšno ravnanje bi bilo neracionalno in bi povzročilo nepotrebne stroške.

K 10. členu

- Predlagamo, da se **prvi odstavek** spremeni tako, da se glasi:
»(1) V notranjem poštnem prometu morata biti zagotovljena prednostni in neprednostni prenos pošilk korespondence. Za pošiljke s prednostnim prenosom mora izvajalec univerzalne poštne storitve zagotoviti, da bo v enem mesecu vsaj 93 % pošilk korespondence prenesenih v enem delovnem dnevu (D+1), vsaj 99,5 % pošilk korespondence v dveh delovnih dneh (D+2) in 100 % pošilk korespondence v treh delovnih dneh (D+3). Za pošiljke z neprednostnim prenosom mora izvajalec univerzalne poštne storitve zagotoviti, da bo v enem mesecu vsaj 95 % pošilk korespondence prenesenih v dveh delovnih dneh (D+2), vsaj 99 % pošilk korespondence prenesenih v treh delovnih dneh (D+3) in 100 % pošilk korespondence v štirih delovnih dneh (D+4).«

Alternativni predlog, ki predvideva ohranitev enotne kakovosti prenosa pošilk korespondence, pri čemer se v tem primeru **prvi odstavek** spremeni tako, da se glasi:

»(1) V notranjem poštnem prometu morata biti zagotovljena prednostni in neprednostni prenos pošilk korespondence. Za pošiljke s prednostnim prenosom mora izvajalec univerzalne poštne storitve zagotoviti, da bo v enem mesecu vsaj 95 % pošilk korespondence prenesenih v enem delovnem dnevu (D+1), vsaj 99,5 % pošilk korespondence v dveh delovnih dneh (D+2) in 100 % pošilk korespondence v treh delovnih dneh (D+3). Za pošiljke z neprednostnim prenosom mora izvajalec univerzalne poštne storitve zagotoviti, da bo v enem mesecu vsaj 95 % pošilk korespondence prenesenih v dveh delovnih dneh (D+2), vsaj 99,5 % pošilk korespondence v treh delovnih dneh (D+3) in 100 % pošilk korespondence v štirih delovnih dneh (D+4).«

Utemeljitev:

Pošta poudarja, da bi imela uvedba ločevanja pošilk korespondence s ciljnim vrednostmi kakovosti, kot jih predlaga Agencija, nasprotno učinke od željenih in pričakovanih. Če Agencija ne more slediti predlogu Pošte, za katerega je izjemno veliko strokovnih argumentov in potrditev v praksah drugih evropskih držav, potem je bolje, da se ločevanje pošilk na prednostne in neprednostne sploh ne uvede, ampak se ohrani enotna kakovost prenosa pošilk korespondence, kot je to razvidno iz alternativnega predloga Pošte (znižanje ciljne vrednosti kakovosti prenosa teh pošilk).

Predlog Agencije glede razmejitev kakovosti oz. hitrosti prenosa prednostnih in neprednostnih pošilk pomeni, da Pošta ne bo mogla izpeljati bistvenih sprememb v procesih dela, ki vplivajo na zmanjšanje stroškov prenosa pisemskih pošilk. Glede na predlog bodo možne optimizacije le v fazi usmerjanja poštnih pošilk v obeh poštnih-logističnih centrih, kjer bi se delo lahko v določenem delu preneslo iz nočnega v dnevni termin (zaradi pošilk dveh hitrosti pa bi se moralo v določenem obsegu ohraniti tudi pomoči), zato Pošta ocenjuje, da prihranki ne bi mogli bistveno vplivati na diferenciacijo cene za standardne in nestandardne pošiljke. Ker časovna okna tega ne dopuščajo Pošta ne bi mogla doseči prihrankov v fazi transporta in v fazi dostave, kot najdražji fazi prenosa pošiljke. V fazi sprejema delitev pošilk na prednostne in neprednostne pomeni enake ali nekoliko višje stroške poslovanje zaradi postopka ločevanja pošilk in priprave ločene odpreme pošilk v transport in med transportom. Vsi navedeni razlogi govorijo proti uvedbi ločevanja pošiljke korespondence na prednostne in neprednostne pošiljke.

Ciljne vrednosti kakovosti se naj zaokrožijo na cele številke, kot imajo to urejen vse države v Evropi, prav tako pa nobena država v nobeni kategoriji ne predpisuje 100 %, kot je to sedaj urejeno v Republiki Sloveniji in kot Agencija predlaga tudi za prihodnje.

Vse evropske države zaradi razmaha novih IKT tehnologij in posledične e-substitucije že desetletje beležijo upadanje klasične pisne komunikacije, kar ima za izvajalce univerzalne poštne storitve

obsežne neposredne in posredne posledice. Dva največja povzročitelja stroškov sta kakovost in frekvenca dostave ter vzdrževanje poštnega omrežja, torej mreže kontaktnih točk. Države zato pomen in vpliv univerzalne poštne storitve za državljane ugotavljajo tudi v odnosu do dostopnosti in pomena digitalne komunikacije prebivalcev. Na regulatornem področju se to odraža v prilaganju obsega in kakovosti univerzalne storitve, vse z namenom, da se ohranja zgolj objektivnim dejanskim potrebami primeren nivo kakovosti za državljane. Izvajalcu univerzalne poštne storitve pa se s tem omogoča prilagajanje procesov in organizacije dela na način, da je ta učinkovita in izvedljiva z nižjimi stroški poslovanja. Način ločitve prenosa pošilk na prednostne in neprednostne je sicer eden izmed ukrepov v tej smeri, pri čemer pa je pomemben dejavnik takšnih rešitev, koliko lahko izvajalec univerzalne storitve dejansko optimizira procese dela, kakšne bodo količine pošilk v eni in drugi kategoriji, kar pa je zopet posledica razlike v ceni in pa razlike v rokih prenosa med eno in drugo kategorijo pošilk. Države, ki so na področju optimizacije poslovanja prišle najdlje, so v fazi, ko so delitev prenosa pošilk na prednostne in neprednostne ukinile in ponovno uvedle (ali ohranile) enotno hitrost prenosa pošilk korespondence z bistveno daljšimi roki prenosa pošilk.

Trend stalnega upadanja pošilk korespondence in pa cela vrsta negotovih dejavnikov, ki se v teh okoliščinah pojavijo pri ločevanju pošilk na prednostne in neprednostne pošilke (stroški in cena prenosa ene in druge kategorije pošilk, odzivi uporabnikov in delež pošilk v eni ali drugi kategoriji, od česar je odvisen obseg načrtovanih in dejansko porabljenih kapacitet v fazah prenosa pošilk ipd.) zato vse bolj govorijo v prid znižanju ciljne vrednosti kakovosti in racionalizaciji znotraj enotnega režima prenosa pošilk korespondence.

V Republiki Sloveniji se je obseg storitev v obdobju 2008-2019 bistveno zmanjšal: univerzalna storitev – 55 %, vse pisemske storitve skupaj – 45 %, denarne storitve – 62 %. Edine storitve, ki beležijo rast, so paketi, ki so v enakem obdobju zrasli za + 36 %. Leto 2020 zaradi Covid-19 pomeni posebno prelomnico. Ocenjujemo, da bodo pisemske storitve upadle za 10 %, plačilne storitve za 17 %, trend upadanja se je pospešil. Oboje je učinek e-substitucije in je ireverzibilen.

Na drugi strani je po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije že v prvem četrtletju 2019 89 % gospodinjstev, v katerih živi vsaj ena oseba med 16 in 74 leti, imela dostop do interneta. 56 % oseb med 16 in 74 leti spletno nakupuje in 74 % jih internet uporablja dnevno. Za dostop do interneta jih 92 % uporablja pametne telefone. Podatki za leto 2020 bodo tudi zaradi posledic Covid-19 in še hitrejšega prehoda na e-poslovanje, bistveno višji.

Trenutno ima Republika Slovenija eno najvišje predpisanih kakovosti prenosa pošilk korespondence med vsemi evropskimi državami. Tudi predlagana kakovost prenosa prednostnih in neprednostnih pošilk predstavlja odmik od najpogostejše uporabljenih rešitev drugih držav, kar je razvidno iz podatkov v tabeli 3 in 4⁴ v nadaljevanju.

Iz podatkov je razvidno, da sedem evropskih držav sploh ne zagotavlja prenosa nobene kategorije pism v roku D+1, ampak v D+2 (Luksemburg, Norveška, Romunija, Švedska), v D+3 (Španija), v D+4 (Finka) in v D+5 (Danska). Povprečna ciljna vrednost kakovosti za pisma prednostne kategorije v Evropi v letu 2018 je:

- D+1 88,86 % (25 držav),
- D+2 92,57 % (15 držav),
- D+3 97,71 % (12 držav),
- D+4 98,2 % (5 držav),
- D+5 99 % (1 država).

⁴ ERGP Report on the Quality of Service, Consumer Protection and Complaint Handling 2018 - An Analysis of Trends, 19. december 2019, stran 17 in 20.

Iz predloga Agencije tudi ni razvidno, katero neodvisno meritev rokov prenosa pošilk v primeru uvedbe prenosa pošilk korespondence dveh hitrosti bi zahtevala. Merjenje neprednostnih pošilk ni obveza, zato so primerne meritve za prednostne pošiljke, če pa bi Agencija ob morebitni uvedbi ločevanja pošilk na prednostne in neprednostne zahtevala meritev obeh kategorij prenosa pošilk, bi to pomenilo tudi dodatne stroške poslovanja.

Zaradi vseh navedenih razlogov v Pošti predlogu Agencije glede spremembe 10. člena nasprotujemo, saj v danih okoliščinah za njegovo uvedbo ne obstajajo strokovni argumenti.

Tabela 3 – Ciljna in dejansko dosežene kakovost prenosa prednostnih pisem v letu 2018

	D+1		D+2		D+3		D+4		D+5	
	Target	Result	Target	Result	Target	Result	Target	Result	Target	Result
AT	95,00%	not yet	98,00%	not yet			100,00%	not yet		
BE	93,00%	91,20%	97,00%	96,5%						
BG	80,00%	49,00%	95,00%	73,00%						
CH	97,00%	97,40%								
CY	90,00%	89,32%			97,00%	99,78%				
CZ	92,00%	92,92%								
DE	80,00%	88,30%	95,00%	98,30%						
EE	90,00%	76,00%								
EL	87,0%	74,70%			98,0%	95,0%				
ES					93,00%	not yet			99,00%	not yet
FR	85,00%	84,60%		96,60%			99,0%	99,50%		
HR	85,00%	85,60%	95,00%	95,50%						
HU	85,00%	87,70%			97,00%	99,20%				
IE	94,00%	89,00%			99,50%	99,00%				
IS	85,00%	84,00%			97,00%	99,00%				
IT	80,00%	85,90%					98,00%	98,90%		
LT	85,00%	85,00%			97,00%	98,00%				
LU			85,00%	96,8%	99,00%	99,00%				
LV	90,00%	94,40%								
MT	95,00%	95,11%	98,00%	99,40%	99,00%	99,75%				
NL	95,00%	95,00%								
NO			85,00%	89,90%			97,00%	99,10%		
PL	82,00%	57,10%	90,00%	84,70%	94,00%	93,80%				
PT	94,50%	92,30%	87,00%	86,00%						
RO			85,00%	57,10%			97,00%	86,05%		
RS	80,00%	67,16%	85,00%	91,42%	90,00%	96,78%				99,17%
SE			95,00%	98,58%						
SI	95,00%	95,70%	99,50%	99,70%	100,00%	99,95%				
SK	94,00%	94,39%	99,00%	99,47%						
UK	93,00%	91,50%								
Total	25	24	15	15	12	11	5	4	1	1
Average	88,86%	85,14%	92,57%	90,86%	97,71%	98,11%	98,20%	95,89%	99,00%	99,17%

Tabela 4 – Ciljna in dejansko dosežene kakovost prenosa neprednostnih pisem v letu 2018

	D+1		D+2		D+3		D+4		D+5		D+6	
	Target	Result	Target	Result	Target	Result	Target	Result	Target	Result	Target	Result
BE			95,00%	93,40%	97,00%	96,50%						
BG			80,00%	80,5%	95,00%	91,6%						
CH					97,00	98,90%						
DK									95,00%	95,40%		
FI							50,00%	99,50%	97,00%	99,70%		
FR			94,00%	94,80%		98,60%	99,00%	99,40%				
HR					95,00%	95,60%						
HU					85,00%	85,20%			97,00%	97,80%		
IS					85,00%	98,00%						
IT							90,00%	88,00%			98,00%	96,70%
LT			85,00%	90,00%			97,00%	99,00%				
LU			85,00%	96,8%	99,00%	99,0%						
LV					98,00%	99,60%						
MK	85,00%	63,20%	90,00%	72,08%	95,00%	77,85%		85,10%				
PL					85,00%	74,80%			97,00%	94,30%		
PT					96,30%	96,40%						
SK			94,00%	94,21%			99,00%	99,66%				
UK					98,50%	98,60%						
Total	1	1	7	7	12	13	5	6	4	4	1	1
Average	85,00%	63,20%	89,00%	88,83%	93,82%	93,11%	87,00%	95,11%	96,50%	96,80%	98,00%	96,70%

K 12. členu

- Predlagamo, da se besedilo **četrtega odstavka** v celoti črta.

Utemeljitev:

Šesti odstavek 3. člena ZPSto-2 določa, da Agencija s splošnim aktom predpiše kakovost izvajanja univerzalne storitve in zagotovi tudi neodvisen nadzor nad izvajanjem njene kakovosti najmanj enkrat letno. Ugotovitve nadzora so tudi navedene v ustreznih poročilih, ki se objavljajo vsaj enkrat letno. ZPSto-2 natančno ne določa, nadzor katerih elementov kakovosti se zagotovi najmanj enkrat letno oz. iz tega ni mogoče zaključiti, da gre za nadzor nad izvedenimi meritvami prenosa pošiljk, ki jih izvaja neodvisni merilec.

Splošni akt v dveh odstavkih 12. člena določa, in sicer v prvem odstavku, da mora izvajalec univerzalne poštne storitve poskrbeti za merjenje kakovosti prenosa iz 10. in 11. člena tega splošnega akta. Kakovost prenosa iz 10. člena meri subjekt, ki je neodvisen od izvajalca univerzalne poštne storitve. V četrtem odstavku je nato določeno, da nadzor nad uporabljenimi metodologijo in rezultati merjenja kakovosti prenosa izvaja Agencija, in sicer v skladu s slovenskimi nacionalnimi standardi, ki se nanašajo na merjenje kakovosti prenosa pošiljk korespondence oziroma poštnih paketov.

V praksi to pomeni, da Pošta prek javnega naročila izbere neodvisnega merilca kakovosti prenosa pošiljk, nato pa Agencija prek javnega naročila izbere izvajalca, ki opravlja neodvisen nadzor nad neodvisnim izvajalcem meritev kakovosti prenosa pošiljk. Tak način izvajanja zakonske določbe ocenjujemo kot nesorazmeren in neracionalen ter pomeni nepotrebno trošenje sredstev, ki jih v obeh primerih plača Pošta, enkrat kot direktni strošek naročene storitve, drugič pa kot plačilo tarife za delovanje Agencije.

Tudi sicer pa ima Agencija kljub črtanju četrtega odstavka 12. člena vedno na voljo široka pooblastila, ki ji jih daje 61. člen ZPSto-2 in lahko v utemeljenih primerih vedno zahteva in presoja želene podatke, ki se nanašajo na zagotavljanje univerzalne poštne storitve.

- Besedilo **drugega in četrtega odstavka** se spremni tako, da se črta del besedila, in sicer »...oz. poštних paketov«.

Utemeljitev:

Standard za merjenje kakovosti prenosa paketov ni več v veljavi. Leta 2016 je bil izdan nov standard, ki je namenjen zgolj merjenju kakovosti prenosa paketov v mednarodnem prometu. Torej se kakovost iz 11. člena splošnega akta glede prenosa paketov ne more merit s slovenskim nacionalnim standardom.

K 14. členu

- Besedilo **prvega odstavka** se spremni tako, da se glasi:
»Izvajalec univerzalne poštne storitve mora agenciji do 30. dne v mesecu za vsak pretekli mesec posredovati in na svojih spletnih straneh na vidnem mestu objaviti vse podatke o izmerjeni kakovosti prenosa iz 10. in 11. člena tega splošnega akta ter podatke o obravnavi reklamacij in ugovorov iz 13. člena tega splošnega akta. Izvajalec univerzalne poštne storitve mora letne rezultate meritev objaviti na svojih spletnih straneh do 31. marca za preteklo leto.«

Utemeljitev:

Prvi odstavek 6. člena ZPSto-2 določa, da mora izvajalec univerzalne storitve vsaj enkrat letno objaviti dovolj natančne in posodobljene informacije o posameznih lastnostih in kakovosti univerzalne storitve. Zaveza po mesečnem objavljanju je torej razširitev obveznosti, kot te izhajajo iz samega zakona, za kar objektivno ne obstaja utemeljen razlog. Dodatno k temu je treba opozoriti, da splošni akt kot podzakonski predpis ne more na novo nalagati obveznosti, ki v ZPSto-2 sploh niso predvidene. Dodatna obveznost mesečnega poročanja torej ne temelji na zakonu, kar pomeni, da je splošni akt v tem delu nezakonit in neustaven (saj ni v skladu z zakonom).

Tudi za izvajanje prekrškovnih določb ZPSto-2 ni potrebno predhodno objavljanje teh podatkov na mesečnem nivoju, saj se izpolnjevanje pogojev iz druge in tretje točke prvega odstavka 68. člena zakona kot tudi prve točke prvega odstavka 69. člena lahko preveri na enkrat letno objavljenih podatkih ob zaključku leta ali v drugem 12-mesečnem obdobju.

Standard SIST EN 13850 predvideva en letni rezultat in temu je prilagojen vzorec testnih pošilk, mesečno objavljanje rezultatov zato ni potrebno in se ukine. Standard prav tako določa, da se mora letno poročilo izdati v treh mesecih do konca marca. Letno objavljanje rezultatov kakovosti prenosa pošilk v notranjem prometu je tudi praksa v mnogih drugih državah.

Standarda SIST EN 13850 tudi določa, da se mora nadzor nad izvedenimi meritvami opraviti enkrat na tri leta oz. ob menjavi merilca.

K 15. členu

- Predlagamo spremembo **drugega odstavka**, tako da se glasi:
»Ta splošni akt začne veljati 1. januarja 2021 2022«.

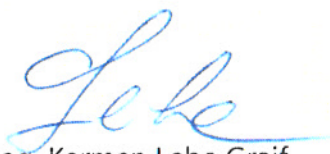
Utemeljitev:

Splošni akt z obsegom sprememb, kot so predlagane in ki zahtevajo nujne predhodne prilagoditve in obsežne organizacijske priprave, lahko začne veljati oz. se uporabljati najhitreje v roku 6 mesecev po njegovi objavi. Če se splošni akt uveljavi s 1. 1. 2021, potem mora vsebovati dodatno prehodno določbo, ki bo za 4., 9. in 10. člen določala, da se začnejo uporabljati šele šest mesecev od njihove objave oz. uveljavitve.

Primerna rešitev je, da se celotni splošni akt objavi in začne veljati s 1. 1. 2022, s 1. 7. 2021 pa le, če se pri prenosu pošilk ohrani enovita kakovost oz. hitrost prenosa pošilk.

Najbolj kritična in občutljiva je namreč uvedba prenosa pisemskih pošilk dveh hitrosti, torej prednostnih in neprednostnih. Ta zadeva vse uporabnike poštnih storitev, pomeni pa tudi prilagoditve postopkov dela in procesov, ki jih ni možno izvesti v manj kot šestih mesecih.. Kritični momenti in aktivnosti, ki jih ni mogoče izpeljati do 1. 1. 2020, so: določitev in potrditev cene prednostne in neprednostne pisemske pošiljke, odločitev o meritvah kakovosti prenosa pošilk (ali oboje ali zgolj prednostna kategorija pošilk), izvedba javnega naročila za izbor merilca kakovosti ali sklenitev aneksa k obstoječi pogodbi o izvajanju meritev, investicija v pismarnice in označbe za ločevanje pošilk tekom procesa prenosa pošilk, priprava in optimizacija novih poštnih vozniških redov, sprejem odločitve o vlaganju pošilk v poštno nabiralnike in režimu praznjenja, prilagoditev poslovanja uporabnikov (predvsem poslovnih strank) po njihovem obveščanju ipd.

Lepo vas pozdravljamo.

Mag. Karmen Lebe Grajf,
pomočnica posloводства

Priloga:

Analiza dostopa gospodinjstev do interneta